

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010233
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 25. januára 2024 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 20T/8/2023 zo dňa 5. septembra 2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 20T/8/2023 zo dňa 5.9.2023 v časti - vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine a peňažnom treste

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX,
E. F.,

o d s u d z u j e :

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 20T/8/2023 zo dňa 05.09.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

„dňa 29.10.2022 v čase o 12.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, evidenčné číslo NO-462CR, po ceste II/520 v smere od obce Breza na obec Lokca, v kilometri 49,700 v priamom úseku cesty za obcou Breza, kde je predchádzanie zakázané pozdĺžnou súvislou čiarou, prešiel s vozidlom do protismerného jazdného pruhu a predbiehal dve pred ním idúce motorové vozidlá v čase, keď už vodička predného z nich, Fiatu Punto, ev. č. NO-990CK, D. G., dávala svetelné znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a odbočovala vľavo na miesto mimo cestu, pričom sa jej vozidlo už prednou časťou nachádzalo približne v strede protismerného jazdného pruhu, v dôsledku toho obvinený prednou pravou časťou vozidla Škoda Superb narazil do bočnej časti pred ľavým zadným kolesom vozidla Fiat Punto, po náraze vozidlo Škoda Superb prekonal vzdialenosť cca 28,0 m a vozidlo Fiat Punto cca 16,8 m, následne obidve vozidlá ostali stáť na trávnom povrchu po ľavej strane na mieste mimo cesty, čím spôsobil D. G., nar. XX.XX.XXXX, tržnú ranu temenne záhlavnej oblasti hlavy vľavo, pomliaždenie prednej steny hrudníka vľavo a hrudnej kosti a podvrtnutie krčnej chrbtice s dĺžkou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 10 dní, jej spolujazdkyni G. G., nar. XX.XX.XXXX, podvrtnutie krčnej

chrbtice a pomliaždenie brušnej steny s dĺžkou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 dní a svojej spolujazdkyni D. D., nar. XX.XX.XXXX, pomliaždenie a krvný výron brušnej steny s odreninou kože s dĺžkou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 5 dní, pričom A. B. ako vodič motorového vozidla porušil zákonné povinnosti správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia, venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, jazdiť na vozovke alebo v jazdnom pruhu vpravo, pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu, jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, no najmä povinnosť nepredchádzať, ak by ohrozil alebo obmedzil iného účastníka cestnej premávky a ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo, ustanovené v § 3 odsek 2, písm. a), b), § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1, § 15 ods. 5 písm. c), d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o doplnení niektorých zákonov“.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný A. B. podľa § 158 Tr. zák. v spojení s ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 56 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na peňažný trest vo výmere 1.000,- (jedentisíc) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 16 (šestnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Odvolanie voči výroku o treste zákazu činnosti prokurátor zdôvodnil podaním zo dňa 14.9.2023, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 18.9.2023, a to s poukazom na nasledovné:

„Okresný súd Námestovo v predmetnej veci na hlavnom pojednávaní dňa 05.09.2023, po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, a po vykonanom dokazovaní súvisiacom s výrokom o treste, vyhlásil rozsudok spisová značka 20T 8/2023, ktorým obžalovaného A. B. uznal vinným, v zmysle podanej obžaloby, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, za čo mu uložil peňažný trest vo výmere 1.000,- EUR, a pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace a súčasne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 16 mesiacov.

S predmetným rozsudkom sa možno stotožniť, čo sa týka výroku o uznaní viny, kde toto plne zodpovedá vykonanému dokazovaniu. Nemožno sa však stotožniť s výrokom o treste, ktorý považujeme za mierny. Druh a výmera trestu by mali spravodlivo zohľadňovať konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, pomery a možnosť nápravy obžalovaného. Trest by mal byť úmerný k spáchanému trestnému činu, napíňať jednak znaky individuálnej ako aj generálnej prevencie a samozrejme vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona môže súd uložiť trest zákazu činnosti na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, pričom tento druh trestu má významný výchovný charakter. Dopravnú nehodu zaviniť, podľa výsledkov vyšetrovania, poukazujúc predovšetkým na závery znaleckého posudku, výlučne obžalovaný, a to nesprávnou technikou jazdy, ktorý sa v danom úseku síce pohyboval rýchlosťou nižšou ako je najvyššia dovolená rýchlosť, avšak nesprávnym spôsobom predchádzania vozidiel, ktoré jazdili pred ním, v mieste, kde predchádzanie nie je dovolené, spôsobil kolíznú situáciu tým, že prešiel do protismeru v čase, kedy odbočujúce vozidlo zasahovalo do protismerného jazdného pruhu, čím znemožnil dopravnej nehode zabrániť. Obžalovaný ako vodič závažne porušil pravidlá cestnej premávky, pričom za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je potrebné v zmysle zákona č. 8/2009 Z. z. považovať také porušenie pravidiel, v dôsledku ktorých vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, čo bolo aj v tomto prejednávacom prípade. Pri ukladaní trestu zákazu činnosti je však potrebné prihliadať na následky dopravnej nehody a to na počet zranených osôb, rozsah zranení, ako aj na materiálnu škodu. Následok predmetnej dopravnej nehody spočíval v poškodení zdravia u troch osôb, pričom jednou zo zranených bola aj spolujazdkyňa obžalovaného, a zároveň bola spôsobená aj materiálna škoda na osobnom motorovom vozidle poškodených D. G. a G. G.. Na základe vyššie uvedeného, trest zákazu činnosti na dobu 16 mesiacov, ktorý bol uložený obžalovanému prvostupňovým súdom, vzhľadom na porušenie viacerých pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, vzhľadom na viacnásobný následok spôsobený pri dopravnej nehode výlučne obžalovaným, ako aj na skutočnosť, že u obžalovaného sa nejedná o ojedinelé vybočenie z medzí právnych noriem na úseku cestnej dopravy, považujem za neprímerane nízky a dobu 16 mesiacov nepovažujem za dostatočne dlhú na

prevýchovu obžalovaného. Trest zákazu činnosti možno uložiť v širokom rozmedzí, a to od jedného až do desiatich rokov, pričom trest zákazu činnosti na dobu 16 mesiacov možno vzhľadom na zákonom stanovené rozmedzie, považovať za trest na dolnej hranici, ktorý by mal však postihovať páchatel'ov, ktorí sa dopustili konania s miernejším následkom a menej závažného porušenia dôležitých povinností súvisiacich s vedením motorových vozidiel, na rozdiel od spôsobeného následku a porušenia dôležitých povinností, ako to bolo v prípade obžalovaného.

S prihliadnutím na závažnosť spáchaného trestného činu, na porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a rozsah následkov takéhoto nezodpovedného konania obžalovaného, spočívajúci v poškodení zdravia viacerých osôb, a spôsobení majetkovej škody na vozidle poškodených, n a v r h u j e m, aby Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací z r u š i l odvolaním napadnutý výrok o treste a súčasne sám uložil obžalovanému primeraný peňažný trest za súčasného uloženia prísnejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, než aký bol obžalovanému uložený prvostupňovým súdom“.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní a to proti výroku o treste zákazu činnosti. Odvolanie obžalovaný písomne nedoplnil. Obžalovaný sa k dôvodom odvolania prokurátora písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného a prokurátora sa pred odvolacím krajským súdom konalo za prítomnosti obžalovaného a prokurátorky. Prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní voči výroku o treste zákazu činnosti, pričom v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje, aby krajský súd zrušil a zmenil vo výroku o treste rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovanému uložil rovnaký peňažný trest, ktorý považuje za primeraný, avšak žiada sprísniť trest zákazu činnosti vodiča. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný aj na konanom verejnom zasadnutí uviedol, že nesúhlasí so znaleckým posudkom, nechce, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti vodiča a nesúhlasí s jeho sprísnením, pretože ho to výrazne obmedzí v pracovnej činnosti.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (prokurátor a obžalovaný) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané v zákonom stanovenej lehote, proti výroku rozsudku, proti ktorému je prípustné (konkrétne proti výroku o treste zákazu činnosti), oprávnenými osobami a odvolanie prokurátora je dôvodné, zatiaľ čo odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako už bolo vyššie uvedené, prokurátor aj obžalovaný svoje odvolania obmedzili len vo vzťahu k výroku o treste zákazu činnosti, čím bola determinovaná prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Krajský súd zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (t.j. vyhlásením o vine) dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B..

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok rozsudku o treste zákazu činnosti vodiča, ktorý bol obžalovanému uložený na dobu 16 (šestnásť) mesiacov, prokurátor odvolanie podal v neprospech obžalovaného a požadoval obžalovanému uložiť prísnejší trest zákazu činnosti vodiča na dobu minimálne 24 až 30 mesiacov. Obžalovaný v odvolaní uložený trest zákazu činnosti vodiča považoval za neprímerane prísny a žiadal, aby mu bol uložený miernejší trest zákazu činnosti vodiča, resp., aby mu nebol uložený trest zákazu činnosti vodiča.

Krajský súd považoval za dôvodné odvolanie prokurátora proti výroku o treste zákazu činnosti vodiča. V danom prípade nebolo na mieste obžalovanému ukladať trest zákazu činnosti vodiča na dolnej, resp. pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. Ako na to správne poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a ako to preukázateľne vyplýva z evidenčnej karty vodiča

obžalovaného, v prípade obžalovaného sa nepochybne jedná o nedisciplinovaného vodiča. Je zjavné, že opakovane ukladané pokuty za spáchané priestupky v súvislosti s vedením vozidla nemali na neho žiaden prevýchovný vplyv a obžalovaný činnosť vodiča aj naďalej vykonával tak, že opakovane nerešpektoval pravidlá cestnej premávky. Porušovanie pravidiel cestnej premávky obžalovaným malo z hľadiska ich závažnosti gradujúcu tendenciu, keď obžalovaný najskôr opakovane páchal priestupky v súvislosti s vedením motorového vozidla a v tomto trestnom konaní je už stíhaný za spáchanie trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla. Obžalovaného je tiež nutné upozorniť, že nie je na mieste bagatelizovať žiadne z porušení pravidiel cestnej premávky, ktorého sa v minulosti dopustil, nakoľko dôsledné rešpektovanie všetkých pravidiel cestnej premávky je dôležité nielen z hľadiska ochrany života a zdravia iných účastníkov cestnej premávky a majetku iných osôb, ale aj z hľadiska ochrany života, zdravia a majetku aj samotného obžalovaného. Obžalovaný závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky v zmysle Zákona č. 8/2009 Z.z. Pri takom porušení pravidiel cestnej premávky, v dôsledku ktorých vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, musí byť uvedené zohľadnené aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti, je však potrebné prihliadať na následky dopravnej nehody, a to počet zranených osôb, rozsah zranení ako aj na materiálnu škodu, ktorá spočívala v poškodení zdravia u troch osôb, ako na to poukázal prokurátor v podanom odvolaní. Aj krajský súd považuje obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 1.000 Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 mesiace za primeraný. V súvislosti s trestom zákazu činnosti vodiča krajský súd zdôrazňuje tak, ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa, že obžalovaný sa v rozmedzí rokov 2018 až 2022 dopustil šiestich priestupkov, prevažne na úseku cestnej premávky, a to nepripútanie bezpečnostným pásom, opakované prekročenie rýchlosti, porušenie zákazu vychádzania, použitie vozidla nespôsobilého v cestnej premávke. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol 2x odsúdený v Nemecku, a to dňa 28.04.2020 za trestný čin nedovoleného vývozu alebo dovozu zbraní, strelných zbraní, ich súčastí a komponentov, streliva a výbušnín a dňa 04.04.2023, t.j. po spáchaní prejednaného skutku za trestný čin jazdy bez vodičského oprávnenia alebo pri zadržaní vodičského preukazu. Za oba tieto trestné činy mu bola uložená pokuta. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. môže súd uložiť trest zákazu činnosti na 1 až 10 rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, pričom tento druh trestu má významný výchovný charakter. Dopravnú nehodu zavinil podľa výsledkov vyšetrovania, s poukázaním na závery znaleckého posudku výlučne obžalovaný, a to nesprávnou technikou jazdy, ktorý sa v danom úseku síce pohyboval rýchlosťou nižšou ako je najvyššia dovolená rýchlosť, avšak nesprávnym spôsobom predchádzania vozidiel, ktoré jazdili pred ním, v mieste, kde predchádzanie nie je dovolené, spôsobil kolíziu situáciu tým, že prešiel do protismeru v čase, kedy odbočujúce vozidlo zasahovalo do protismerného jazdného pruhu, čím znemožnil v dopravnej nehode zabrániť. Obžalovaný tým ako vodič závažne porušil pravidlá cestnej premávky. Následok tejto nehody spočíval v poškodení zdravia u troch osôb a zároveň bola spôsobená aj materiálna škoda na osobnom motorovom vozidle poškodených D. G. a G. G.. Okrem osoby samotného obžalovaného je tiež potrebné prihliadnuť na okolnosti spáchaného skutku. Neobstojí ani obhajobný a následne aj odvolací dôvod obžalovaného o nevyhnutnej potrebe vodičského oprávnenia, pretože veľa kilometrov najazdí do zahraničia za prácou. Práve pri takomto aktívnom vedení motorového vozidla by mal byť obžalovaný ešte viac dôslednejší, pokiaľ ide o dodržiavanie pravidiel cestnej premávky, nakoľko je ešte viac vystavený riziku ohrozenia iných účastníkov cestnej premávky, ako aj jeho vlastnej osoby. Krajský súd sa teda v plnom rozsahu stotožnil s odvolacími námietkami prokurátora k výmere trestu zákazu činnosti vodiča. Vzhľadom na uvedené je podľa názoru krajského súdu ním uložený trest zákazu činnosti vodiča na dobu 3 (tri) roky objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a súčasne dôvodným pre prevýchovné pôsobenie na osobu obžalovaného, aby po vykonaní tohto trestu do budúcnosti činnosť vodiča vykonával riadne, plne rešpektujúc povinnosti vodiča a v súlade s pravidlami cestnej premávky.

V súvislosti s ukladaním trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanému je v danom prípade irelevantným, že obžalovaný podľa jeho tvrdenia vodičské oprávnenie potrebuje pri práci a výpomoci rodine. Obžalovaný si bol vedomý, že vodičské oprávnenie potrebuje pre výkon práce a pomoc rodine a preto mal byť práve naopak ešte viac dôslednejší pri dodržiavaní povinností vodiča a pravidiel cestnej premávky, aby sa vyhol sankcii v podobe uloženia trestu zákazu činnosti vodiča. Z evidenčnej karty vodiča je však zrejmé, a ako už bolo vyššie konštatované, že ani opakovane uložené pokuty za spáchanie priestupkov porušením pravidiel cestnej premávky nemali na neho žiaden prevýchovný vplyv, a na ďalšiu nápravu a prevýchovu obžalovaného v súvislosti s výkonom činnosti vodiča je už potrebné pôsobiť uložením trestu zákazu činnosti vodiča a to vo vyššej výmere, ako pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v časti – vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča.

Následne krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanému vo výmere 3 (tri) roky, ako trestu zodpovedajúcemu vyššie uvedeným hľadiskám pri ukladaní trestu zákazu činnosti vodiča.

V danom prípade nebolo namieste obžalovanému ukladať trest zákazu činnosti vodiča na dolnej hranici trestnej sadzby, ako to v odvolaní žiadal obžalovaný, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.